3,1 milj. kroonile ning vineeri, tselluloosi, puuvillriide ja paberi väljaveo suurenemisest.

Põllumajandussaaduste väljavedu on tõusnud eeskätt erakordse rukkimüügi arvel 2 milj. krooni väärtuses ja peale selle veel munade ja lina väljaveo suurenemise tõttu.

Väljaveo hinnad keskmiselt olid möödunud aastal madalamad kriisieelsete aastate tasemest ligikaudu 35 % võrra. Siinjuures tuleb aga eraldi juhtida tähelepanu veel asjaolule, et toit- ja maitseainete rühma, mis moodustub ülekaalukalt põllumajandussaadustest, väljaveo hinnatase oli 1934. a. 45 % madalam 1927.—1929. a. keskmisest; teiste väljaveokaupade juures oli see vahe väiksem — 28 %.

Toodud võrdlused kinnitavad, et põllumajandussaadustele ei olnud möödunud aastal välisturu konjunktuur nii soodus kui tööstusartiklite, tööstustoorainete ja metsamaterjali oma. Selle tagajärjel oldigi sunnitud maksma karjasaadustele ja munadele väljaveopreemiaid, riigi poolt kokkuostetud rukis aga müüdi välismaile ainult vähe alla omahinna.

Sisseveo suurenemine sündis 1934. aastal esijoones toorainete ja tootmisvahendite arvel, tarvituskaupade tooma tõus aga oli tagasihoidlik. Toomas suurenesid tähtsamaist aineist puuvill — 3,2 miljonilt kroonilt 5,8 milj. kroonile, puuvillane riie (sellest suurem osa töötlemiseks: Sindi vabrikus trükkimiseks) 1,3 milj. kr. 2,2 miljonile kroonile, siis veel raua ja terase, petrooleumi, suhkru, kummikaupade, väetusainete ning jõuja töömasinate sissevedu.

Sisseveokaupade hindade tase tõusis 1934. aastal eelmisega võrreldes 14,6 %, kusjuures aga toit- ja maitseainete hinnad jäid peagu eelmise aasta tasemele, tööstuskaubad aga kallinesid 14—16 %. Sisseveokau-

Eesti kroonika 1934, lk. 37